

ΜΑΝΟΥΣΟΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ:

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και για τον λόγο και για τα καλά λόγια για τον τόπο μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε να σοκάρουμε κάποιον που δεν έχει παρακολουθήσει την μέχρι τώρα συζήτηση, κάνοντας την εξής ερώτηση: Είναι δυνατόν στη δημοκρατία μας, από κάποια συγκεκριμένη κατηγορία πολιτών μόνο οι εύποροι να μπορούν να ψηφίσουν εάν και εφόσον το θέλουν; Η απάντηση είναι δυστυχώς, ναι και γι' αυτό και λέω ότι θα μπορούσαμε να σοκάρουμε όποιον δεν παρακολουθεί τη συζήτηση.

Όποιος Έλληνας εγγεγραμμένος στους εκλογικούς καταλόγους ως Έλληνας πολίτης κατοικεί στο εξωτερικό αν θέλει, μπορεί στις εκλογές να πάρει το αεροπλάνο και να έρθει να ψηφίσει. Κανείς δεν θα τον ρωτήσει ούτε πόσα χρόνια λείπει, ούτε αν υποβάλει φορολογική δήλωση στην Ελλάδα, ούτε τίποτα άλλο. Και ορθώς. Αν όμως, δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να πάρει το αεροπλάνο και να έρθει από το εξωτερικό, ο Έλληνας πολίτης που κατοικεί στο εξωτερικό και είναι εγγεγραμμένος στους εκλογικούς καταλόγους, θα στερηθεί ίσως το δικαίωμα του να ψηφίσει.

Οι δυνάμεις που συντηρούν την κατάσταση αυτής της ανισότητας είναι τα κόμματα της Αριστεράς με τις προϋποθέσεις που έθεσαν τον Δεκέμβριο του 2019 ως προαπαιτούμενο για να συναινέσουν στην ψήφιση του νόμου για την ψήφο των ομογενών. Ήταν απαραίτητη η συναίνεση τους γιατί το Σύνταγμα προϋποθέτει πλειοψηφία 2/3 για τον νόμο αυτό. Έγινε, λοιπόν ένας συμβιβασμός τότε, τον οποίο αποδεχθήκαμε ως καλύτερο από το ό,τι ίσχυε μέχρι εκείνη τη στιγμή. Αυτό δε σημαίνει όμως, ότι δεν θα προσπαθήσουμε να θεσπίσουμε τελικά το σωστό, όταν και εφόσον οι συνθήκες το επιτρέψουν.

Το σωστό είναι οι Έλληνες πολίτες που είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους, ακόμα και αν κατοικούν στο εξωτερικό να έχουν τη δυνατότητα να ψηφίσουν στις εκλογές από τον τόπο της κατοικίας τους και με ηλεκτρονική ή επιστολική ψήφο θα προσέθετα στα όσα συζητούνται σήμερα.

Η τοποθέτηση της αρμόδιας τομεάρχου του ΣΥΡΙΖΑ που δήλωσε πρόσφατα ότι οι περιορισμοί στο δικαίωμα ψήφου των ομογενών είναι απαράδεκτοι -και συμφωνούμε-, δημιούργησε την ελπίδα ότι ενδεχομένως κάτι έχει αλλάξει στην πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Η ουσία τελικά δυστυχώς παραμένει ίδια. Με διαφορετικούς τρόπους ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ, ο ένας κόβει ο άλλος ράβει, φαλκιδεύουν το δικαίωμα ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού. Το ΚΚΕ απαίτησε περιορισμούς στο ποιοι ψηφίζουν, όπως πόσα χρόνια λείπουν, πόσα χρόνια έζησαν εδώ πρόσφατα και αν υποβάλλουν φορολογική δήλωση. Εξαιρεί με αυτόν τον τρόπο από το δικαίωμα ψήφου δεκάδες χιλιάδες Ελλήνων. Ο ΣΥΡΙΖΑ θέτει περιορισμούς στο βάρος της ψήφου. Θέλει κατ' αρχάς να μην προσμετράται η ψήφος των Ελλήνων του εξωτερικού στο συνολικό αποτέλεσμα, να μην επηρεάζει το όποιο κόμμα εκλέγεται Κυβέρνηση. Θέλει απλώς να εκλέγουν τέσσερις Βουλευτές του Κοινοβουλίου οι Έλληνες του εξωτερικού. Τι σημαίνει αυτό; Οι έξι εκατομμύρια περίπου εκλογείς που ψηφίζουν στις εκλογές στο εσωτερικό της χώρας, θα εκλέγουν διακόσιους ενενήντα έξι Βουλευτές και όλοι μαζί οι Έλληνες του εξωτερικού τέσσερις. Αν υποθέσουμε ότι μόνο πεντακόσιες χιλιάδες εκλογείς του εξωτερικού, περίπου αυτοί που έφυγαν τα τελευταία χρόνια με την κρίση, του brain drain, αυτό θα σημαίνει ότι έξι ψήφοι του εξωτερικού θα έχουν το βάρος μιας ψήφου στο εσωτερικό. Μπορεί αυτό να είναι συνταγματικό; Το 1/6 της ψήφου -και αυτό χωρίς επήρεια στο συνολικό αποτέλεσμα- δέχεται να δώσει ο ΣΥΡΙΖΑ στους Έλληνες του εξωτερικού. Μεγάλα κουβαρνταλίκια, κύριοι της Αξιωματικής

Αντιπολίτευσης! Δεν περιορίζει τον αριθμό των ψηφοφόρων εξωτερικού ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά εκμηδενίζει ουσιαστικά τη βαρύτητα της ψήφου τους. Και οι δύο, ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ, αρνούνται την επιστολική ψήφο περιορίζοντας έτσι έτι περαιτέρω τον αριθμό των ομογενών που θα ψηφίσουν καθώς δεν μπορούν όλοι να μεταβούν στα προξενεία ή στα εκλογικά τμήματα του εξωτερικού.

Γιατί τώρα αυτή η άρνηση; Δεν μπορεί -λένε- να έχει λόγο για τα ζητήματα του τόπου κάποιος ο οποίος δεν ζει εδώ, άρα δεν γνωρίζει σε βάθος τα ζητήματα αυτά ή δεν υφίσταται επιπτώσεις από την όποια επιλογή του. Αυτή η ένσταση βρίσκεται στην καρδιά των θέσεων της Αριστεράς είτε εκφράζεται καθαρά, όπως στην περίπτωση του ΚΚΕ, είτε σερβίρεται διανθισμένη με διάφορες περικοκλάδες και σοφίσματα όπως στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ.

Η θέση αυτή είναι λάθος για πολλούς λόγους. Πρώτον, παραγνωρίζει το γεγονός ότι οι περισσότεροι Έλληνες του εξωτερικού οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους διατηρούν ζωντανούς δεσμούς με την πατρίδα. Ίσχυε πάντα, ισχύει ακόμα περισσότερο στην εποχή του διαδικτύου. Δεύτερον, είναι λάθος γιατί αντιμετωπίζει τα ζητήματα της πολιτείας ως ζητήματα ενός νοικοκυριού ή μιας εταιρείας, ζητήματα τρέχουσας διαχείρισης τα οποία περιορίζονται στον χρόνο και στον τόπο. Περίεργο για την Αριστερά, αλλά αυτό κάνει. Δεν εξαντλούνται όμως, σε αυτό τα ζητήματα της πολιτείας. Μια δημοκρατική πολιτεία είναι κάτι περισσότερο από το άθροισμα των ατόμων που την αποτελούν. Είναι η πολιτική έκφραση μιας κοινότητας που μοιράζεται συλλογική ταυτότητα, μοιράζεται βασικές αρχές και αξίες, μοιράζεται την ιστορία και το μέλλον της. Δεν είναι τυχαίο ότι η άνθηση της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας ιστορικά συνέπεσε με την άνθιση του έθνους κράτους. Αυτό το ελληνικό έθνος το συναποτελούμε οι Έλληνες που κατοικούμε στην Ελλάδα με τους Έλληνες που κατοικούν στο εξωτερικό. Είναι μια πραγματικότητα που παραγνωρίζουμε τους Έλληνες πολίτες που κατοικούν

στο εξωτερικό. Είναι μια πραγματικότητα που παραγνωρίζει για δικούς της ιδεολογικούς λόγους η Αριστερά. Την παραγνωρίζουν βέβαια και κάποιοι ακραίοι φιλελεύθεροι που αντιλαμβάνονται την πολιτεία μόνο ως μηχανισμό διαχείρισης ατομικών δικαιωμάτων και την κοινωνία ως άθροισμα ατόμων. Την παραγνωρίζουν και ορισμένοι ευρωπαίοι φεντεραλιστές, διαφόρων αποχρώσεων οι οποίοι επιχειρούν να υποκαταστήσουν τους πραγματικούς δεσμούς των ομοεθνών μεταξύ τους, με διάφορες αφηρημένες θεωρητικές έννοιες.

Εμείς, αυτό το λάθος δεν το κάνουμε. Εμείς δεν επιχειρούμε να εξαιρέσουμε Έλληνες από το ελληνικό έθνος και γνωρίζουμε ότι οι κοινότητες των Ελλήνων του εξωτερικού αποτελούν δύναμη για την Ελλάδα. Περιμένουμε από αυτούς τη στήριξη της πατρίδας μας και δεν μπορούμε να τους στερούμε το δικαίωμα της ψήφου και της συμμετοχής στα πράγματα του τόπου μας.

Πέραν όμως των ιδεολογικών ζητημάτων, ειδικά στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ, υπάρχει ένας άλλος λόγος που γεννά τη λυσσαλέα αντίσταση στην προοπτική της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού. Αισθάνονται ότι σε αυτό το κοινό, οι ιδέες και οι θέσεις τους δεν έχουν πέραση. Σας κατανοώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ γιατί έτσι είναι πραγματικά.

Η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων του εξωτερικού είναι αντίθετοι με τις ιδέες σας, με το λόγο σας και με τις πρακτικές σας. Και ξέρετε γιατί; Γιατί αυτοί είναι οι κατεξοχήν άνθρωποι της δουλειάς, είναι οι άνθρωποι της δημιουργίας και της προκοπής, αυτοί που δεν δίστασαν όταν τα βρήκαν δύσκολα εδώ να αφήσουν συγγενείς, φίλους, σπίτι, πατρίδα για να χτίσουν το μέλλον τους με τα χέρια τους και το μυαλό τους. Σ' αυτούς τους ανθρώπους τι να πείτε εσείς, που η

αντίληψή σας για τη δουλειά εξαντλείται στα τοιτάτα των συνδικαλιστών των ΔΕΚΟ της δεκαετίας του '80;

Δικαιολογημένος λοιπόν, ο φόβος σας γι' αυτούς και η άρνησή σας να τους δώσετε δικαίωμα ψήφου. Να ξέρετε όμως ότι οι Έλληνες εντός κι εκτός της χώρας τη στάση σας και το υπόβαθρο της και σε αυτό το ζήτημα τα έχουν πια καταλάβει. Στο λογαριασμό που σας έχουν κρατημένο για την περίοδο που κυβερνήσατε, προστίθενται τώρα γραμμές για τον τρόπο, με τον οποίο αντιπολιτεύεστε.

Ευχαριστώ.